

UCHWAŁA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 16 lutego 1995 r.

w sprawie podstawowych problemów obronności państwa.

Zapewnienie bezpieczeństwa jest podstawowym zadaniem i obowiązkiem władz państwa. Zgodnie z art. 8 przepisów konstytucyjnych, utrzymanych w mocy na podstawie art. 77 ustawy konstytucyjnej z dnia 17 października 1992 r. o wzajemnych stosunkach między władzą ustawodawczą i wykonawczą Rzeczypospolitej Polskiej oraz o samorządzie terytorialnym, na straży suwerenności i niepodległości Narodu Polskiego, jego bezpieczeństwa i pokoju stoją Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej. Ze względu na wagę funkcji wykonywanych przez Wojsko Polskie nie może ono być miejscem ścierania się różnych orientacji politycznych, samo też nie może być podmiotem politycznym. Każda taka próba mogłaby bowiem odbić się negatywnie na społecznym zaufaniu, jakie Wojsko Polskie sobie zdobyło, i osłabić słuszne przekonanie, że należy ono do całego narodu. Tak więc fundamentalna dla każdego demokratycznego państwa zasada całkowitej apolityczności wojska powinna być z całą skrupulatnością przez wszystkich przestrzegana.

Siły zbrojne, choć same nie mogą wpływać na politykę i kształt ustroju, stanowią ogromnie ważny instrument polityki państwa. To wszystko sprawia, że do rangi ustrojowej urasta problem zapewnienia właściwej cywilnej i demokratycznej kontroli nad siłami zbrojnymi. Organem całkowicie odpowiedzialnym przed Sejmem za siły zbrojne i ich gotowość do wypełniania zadań jest Rząd, a w szczególności

Minister Obrony Narodowej, który w związku z tym powinien być wyposażony w stosowne kompetencje.

Należy stwierdzić, że od 1986 r. trudności gospodarcze spowodowały drastyczne obniżanie się świadczeń na obronę narodową. Ten proces powinien zostać odwrócony i budżet Ministerstwa Obrony Narodowej powinien systematycznie rosnąć, tak aby najpóźniej do 31 grudnia 1997 r. osiągnąć 3% produktu krajowego brutto. Zwiększenie budżetu Ministerstwa Obrony Narodowej powinno być wykorzystane przede wszystkim na wzrost intensywności szkolenia i zakupy nowego uzbrojenia, zwłaszcza w przemyśle krajowym. Sejm oczekuje od Rządu określenia planowanych nakładów na obronę narodową co najmniej w perspektywie pięcioletniej, a także przygotowania wieloletniego planu rozwoju sił zbrojnych i reorganizacji systemu obrony państwa zgodnie ze zmienionymi potrzebami i uwarunkowaniami. Rząd powinien podjąć bardziej zdecydowane wysiłki zmierzające do odciążenia sił zbrojnych od balastu zbędnej infrastruktury, tak aby budżet resortu obrony narodowej wykorzystywany był na najważniejsze potrzeby obrony państwa. Potrzebne więc są nowe regulacje prawne i Sejm oczekuje od Rządu stosownych inicjatyw ustawodawczych.

Sejm zobowiązuje Rząd do przedłożenia informacji o stanie realizacji przedstawionych w uchwale postulatów do dnia 30 czerwca 1995 r.

Uwzględniając warunki ekonomiczne i geopolityczne naszego kraju, Sejm opowiada się za budową zintegrowanego systemu obronnego, umożliwiającego maksymalne wykorzystanie dla celów obronnych potencjału państwa i narodu.

Należy również zintensyfikować i kontynuować wysiłki

na rzecz objęcia Polski i naszej części Europy strukturami bezpieczeństwa, takimi jak NATO i UZE.

Sejm z satysfakcją stwierdza, że mimo trudności żołnierze Wojska Polskiego dobrze wywiązują się ze stawianych zadań, za co wyraża im uznanie.

Marszałek Sejmu: *J. Oleksy*